

CANDY - CANDY

Bu hikâye fransızca bir 45'lik plak/kitaptan tercüme edilmiştir. Candy'nin öyküsünün, orijinal hikâyeden bazı farklarla, ilk bölümünü anlatıyor. Resimler Nadine Forster ve Maurice Tapiero tarafından çizilmiştir. Bu plak « Le petit ménestriel » tarafından 1978'de yayımlanmıştır. Tüm haklar yazara ve yayınevine aittir. Bu çeviri bir Candy hayranı tarafından tanıtım amaçlı yapılmıştır. Hak sahipleri tarafından sitemize e-posta gönderildiği takdirde siteden kaldırılacaktır.



Size anlatacağım hikâye Candy isiminde küçük bir kızın hikayesidir. Bu hikâye uzun yıllar önce Amerika Birleşik Devletleri'nde geçiyor. Bayan Pony, Michigan Gölü yakınında çok güzel bir ev sahibi olan yaşlı bir hanımdır. Çocuğu olmadığı için, bu evi terk edilmiş ve ailelerini kaybetmiş çocukları toplayan bir yetimhane yapmaya karar verir. Bayan Pony'ye genç bir rahibe, Rahibe Maria, görevinde yardımcı olur.



Bir kış akşamı, Tom, küçük yetimlerden biri, koşarak eve gelir.

TOM - çabuk gelin, kapının önünde bir şey var; ağlıyor ve çığlıklar atıyor.

RAHİBE MARİA - Tanrım! Bu terk edilmiş bir bebek!



BAYAN PONY - Ama burada bir tane var ! Bak, küçük bir kız... beşikte bir mektup var: adı Annie'ymiş... Ve diğerinde, bebeğin yanında oyuncak bir bebek var. Mektup yok ama oyuncak bebeğin elbisesinin üzerine bir isim işlenmiş: Candy!

Tom için büyük bir sevince vesile olarak, Bayan Pony bu küçük bebeklere bakmaya ve böylece onlara bir ev vermeye karar verir.

Aradan altı yıl geçer. Annie ve Candy ayrılmaz iki güzel küçük kız olmuştur. Annie utangaç ve biraz zayıf, Candy daha cesur ve daha güçlüdür. Annie çalışkan ve itaatkâr, Candy şamatacı ve biraz yaramazdır. Sürekli Tom'dan, biraz tehlikeli, yeni oyunlar ister.



CANDY - Gel, Annie, Tom'la bir kardan adam yapmaya gidiyoruz!

ANNIE - Akşam oluyor! Korkuyorum... ve çok soğuk!

CANDY - Peki Tom'dan bizi kızığında sürmesini istesek?

ANNIE - Olmaz! Çok küçüğüz...

CANDY - Bu doğru değil! Ben en az Tom kadar hızlı gidebileceğime eminim.

RAHİBE MARİA - Candy! Annie! çabuk içeri girin! Akşam oluyor, yemek zamanı.

CANDY - Ah! Her zaman aynı. Sen korkaksın! Tamam... tamam... Rahibe Maria, geliyoruz.

Candy ve Annie artık 10 yaşındalardır. İkisi de kendi tarzıyla çok güzeldir. Birbirlerini iki kız kardeş gibi seviyorlar ve asla birbirlerinden ayrılmıyorlardır. Candy bir gün nehir yakınlarında bulduğu güzel küçük bir rakuna sahip çıkar. Ona Krin adını verir. Her yerde Candy'yi takip ediyor ve gün doğar doğmaz küçük inilti çıkararak sızlanıyordu.

CANDY - Merhaba, Krin! Merhaba, Annie! Hadi, uyan... Kalk, tembel! Çayırdaki koşma zamanı.

ANNIE - Nasıl her zaman mutlu olabiliyorsun, Candy?

CANDY - Öyle karar verdim! Krin ile birlikteyim!

ANNIE - Ah, benim ne annemin ne de babamın olmadığını unutmak için bir rakundan fazlasına ihtiyacım var...



Arkadaşı Annie'ye üzüntüsünü unutturmayı çok isteyen Candy, o gün ormanda piknik yapmayı önerir. Gezmeleri sırasında aniden ormanın kenarında koşan bir geyik yavrusu görürler.

CANDY - Peşinden koşalım. Eğlenceli olacak.

ANNIE - Eğlenceli... ama çok akıllıca değil.

Bir an için tereddüt eden Annie, nihayet arkadaşına uyar. Geyik atlar, zıplar, ve kısa bir süre sonra iki çocuğu üzerinden kolayca geçtiği hızlı bir nehre getirir. Candy, her zaman korkusuz, onu takibe atılır.

CANDY - Korkma, Annie! Bak, bu iple, biz de, geçiyoruz. Beni takip et!

Eyvah! İki çocuk kısa sürede akıntıya kapılır. Nehir dalgalanır ve onları iki ölü dal gibi sarsar. Onları gören iki avcı yardımlarına koşmamış olsalardı, boğulurlardı. İşte böylece kurtuldular. Ne korku ve ne duyguydu ama!



Avcılardan biri, Bay Brighton, iki kızını evinde ağırlar. Giysileri mutfakta kururken, onlara yemek yapar ve bir sürü şekerleme verir. Annie'den daha konuşkan olan Candy, Bayan Pony'nin evindeki yaşamlarını anlatır. Bay Brighton çok duygulanır; çünkü Annie ona kaybettiği kızını hatırlatıyordu.



Bay Brighton'ın onlar için iyi bir baba olacağını düşünen Annie, o güzel evde kalmak ister. Ama Candy bunun uygun olmayacağını düşünür. Geç olmuştur, eve dönmelidirler çünkü Bayan Pony ve Rahibe Maria endişelenmiş olmalıydılar.

CANDY - Önemli değil, Annie... Ben yalnız giderim... Bayan Pony ve Rahibe Maria'ya haber veririm...

Candy ve Annie çok üzgündürler. Annie artık Bay Brighton'la yaşayacağı için işte ilk kez ayrılmışlardır. Annie yetimhaneyi zaman zaman ziyarete geliyordur, ama ne yazık ki, bu yeterli değildir!

CANDY - Görüyorsun, Krin, Annie yine gitti, ama ne önemi var? Biz birbirimizi o kadar çok seviyoruz ki hiçbir şey bizi ayıramaz.



Candy oylanmak için ağaçlara tırmanır ve evin iki diğer sakini Tom ve John'la çayırda koşar. Her zaman küçük rakunu Krin onu takip ediyordur.

Bir gün, tek başına yürüdüğü tepede, İskoçların giydiği kostümü giymiş yakışıklı bir genç adam görür. Gayda çalıyor.



Genç adam hemen kaybolur ve ona yaklaşamayan Candy hayal kurmaya başlar. O Tepenin Prensi değil midir? Candy bunu, küçük Krin hariç, kimseye söyleyememesi gereken bir sır olduğuna inanır.

Aylar geçer. Candy büyür ve Bayan Pony küçük kızını evlat edinecek bir aile istiyordur. Bayan Leagan yetimhaneye gelince, bunun olduğunu düşünür. İki çocuğu, on yaşındaki oğlu ve oniki yaşındaki kızına, arkadaşlık edecek bir kız arıyordu.

Candy, Bayan Pony, Rahibe Maria ve iki arkadaşı, Tom ve John'dan ayrılırken çok kederlidir. Bayan Pony ona küçük Krin'i de Bayan Leagan'ın güzel kalesine götürmesine izin verir.

Leagan çocukları Candy'yi kabul etmek istemezler. Kıskanç, sinsin ve kötüdürler; her gün yeni bir aptallık icat edip Candy'ye suç atarak onu cezalandırmaya karar verirler. Candy elinden gelen en iyi şekilde kendini Bayan Leagan'ın önünde savunur, ama o zavallı Candy'ye inanmaktansa kendi çocuklarına inanır. Böylece Candy yalan ve hileyi keşfeder. Çok mutsuzdur.



CANDY - Hayır...Hayır... Benim mutlu olduğumu düşünen Rahibe Maria ve Bayan Pony'ye hiçbir şey söylemeyeceğim... Cesur olmalıyım...

Neyse ki Candy, yakınlarda bir konakta büyük halalarıyla yaşayan üç oğlunda dostluk bulur. Bunlar Alistair, Archibald ve özellikle Anthony'dir. Candy onu bir gün uzaktan gayda çalarken gördüğü Tepedeki Prensi olarak görür.



Üç oğlan Candy'yi bütün sorunlarında teselli eder. Her gün, onu almaya gelip gezmeye götürürler. Candy onların bütün oyunlarını paylaşır ve Leagan çocukları zavallı Candy'yi o kadar çok kıskanırlar ki Bayan Leagan'ı Candy'yi güzel yatak odasından atıp kalenin ahırında uyutmaya mecbur ederler.

CANDY - Sonuçta ben atlarla ve küçük Krin'imle daha iyiyim... En azından onlar iyi.

Anthony ata binmekte çok yeteneklidir. Ata binmeyi seviyordur ve en inatçı aygırlar bile onu korkutmuyordur. Bu yüzden, büyük halasına söylemeden, Anthony komşu köy yakınlarında yapılacak olan bir rodeoya katılmaya karar verir. Alistair ve Archibald da sırrını biliyordur. Anthony, arkadaşı Candy'ye de söyler, ve bu Leagan çocuklarını çok kıskandırır. Rodeo günü gelir. Çitin üzerine tüneyen Candy, Anthony'yi endişeyle destekler.

CANDY - Bravo, Anthony! Birkaç saniye daha tutun... Oh! O harika!



Anthony tüm rakiplerinden daha uzun süre eyerde kalmayı başararak rodeo turnuvasını kazanır. Attan aşağı iner inmez, Anthony Candy'ye koşar ve ona sarılır. Tüm destekçiler coşkuyla tezahürat yapar!

Leagan çocukları üç oğlanın büyük halasına haber verirler. Suç ortağı olarak da Candy'yi ihbar ederler. Zavallı Candy! İşte kendisinden nefret eden bu iki çocuğun haksızca kötülük ve kıskançlığının kurbanı olmuştur. Bayan Leagan Candy'yi Bayan Pony'nin yetimhanesine geri göndermeye karar verir.

Candy için, bu iyi olmuştur. Böylece sevdiği tüm insanlarla yaşayarak mutluluğu bulması mümkün olacaktır. Ancak, Archibald, Alistair ve Anthony'yi arkada bırakacağı için çok kederlidir. Ama onları yeniden göreceğini umuyordur ve sevgili küçük Annie'sini de yeniden görecektir...

CANDY - Bu sadece bir veda, dostlarım... En kısa zamanda tekrar buluşacağımıza eminim.

